

Sygn. akt IX U 812/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 sierpnia 2018 r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	SSR del. Renata Stańczak
Protokolant:	Iwona Krakowczyk

przy udziale ./.

po rozpoznaniu w dniu 9 sierpnia 2018 r. w Rybniku

sprawy z odwołania J. P. (J. P.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania J. P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 30 kwietnia 2018 r. nr (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu J. P. prawo do emerytury począwszy od dnia (...)

Sędzia

Sygn. akt IX U 812/18

UZASADNIENIE

Zaskarżoną decyzją z 30 kwietnia 2018r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił ubezpieczonemu J. P. (P.), prawa do emerytury na podstawie art. 184 w zw. z art. 40 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, gdyż ubezpieczony na 1 stycznia 1999r. nie osiągnął 25-letniego okresu składkowego i nieskładkowego. Organ rentowy nie uwzględnił do ogólnego stażu pracy okresów zatrudnienia od 01.09.1973r. do 30.09.1973r., od 01.04.1978r. do 23.04.1978r. i od 31.07.1980r. do 11.08.1980r. w Cukierni (...).

Ubezpieczony w odwołaniu od decyzji domagał się jej zmiany i zaliczenia do ogólnego stażu pracy okresów nieuznanych przez organ rentowy, gdyż był zatrudniony, pracę faktycznie wykonywał, w legitymacji ubezpieczeniowej

również jest wpisana data początkowa zatrudnienia – od 01.09.1973r. i do 24.04.1978r., a ze świadectwa pracy z 27.10.1980r. wynika, że pracował do 11.08.1980r.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie podtrzymując stanowisko wyrażone w zaskarżonej decyzji. Organ rentowy dodał, że nie zaliczył spornych okresów pracy, gdyż za te okresy brak jest zgłoszenia do ubezpieczenia.

Rozpoznając sprawę Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony urodził się (...)

Ubezpieczony jest członkiem OFE i wniósł o przekazanie środków tam zgromadzonych na dochody budżetu państwa.

Ubezpieczony (...). złożył w organie rentowym wniosek o emeryturę z obniżonego wieku.

W rozpoznaniu tego wniosku organ rentowy postanowił jak w zaskarżonej decyzji z 30 kwietnia 2018r., omówionej na wstępie.

Na dzień 01.01.1999r. organ rentowy uznał za udowodnione 24 lata, 10 miesięcy i 20 dni okresów składkowych, nieskładkowych.

Ubezpieczony na dzień 1.01.1999r. legitymuje się 18 latami, 2 miesiącami i 1 dniem pracy w warunkach szczególnych.

Organ rentowy nie uwzględnił do ogólnego stażu pracy okresów zatrudnienia ubezpieczonego: od 01.09.1973r. do 30.09.1973r., od 01.04.1978r. do 23.04.1978r. i od 31.07.1980r. do 11.08.1980r. w Cukierni (...).

(dowód: akta organu rentowego).

Ubezpieczony w okresach spornych od 01.09.1973r. do 30.09.1973r., od 01.04.1978r. do 23.04.1978r. i od 31.07.1980r. do 11.08.1980r. zatrudniony był w Cukierni (...) w Ż., w tym od 01.09.1973r. do 30.09.1973r. jako uczeń, a od 01.04.1978r. do 23.04.1978r. i od 31.07.1980r. do 11.08.1980r. jako czeladnik.

W okresie od 24.04.1978r. do 12.04.1980r. ubezpieczony odbywał zasadniczą służbę wojskową.

Pracę w Cukierni (...) ubezpieczony rozpoczął już w połowie sierpnia 1973r. Od 1 września 1973r. ubezpieczony rozpoczął naukę w zasadniczej szkole zawodowej, a wcześniej musiał mieć ustalone praktyki, tj. miejsce praktycznej nauki zawodu, bo tego wymagała szkoła. Umowa o praktyczną naukę zawodu była zawarta od 1 września 1973r. Nauka w szkole zawodowej trwała 3 lata, przy czym w trzecim roku odbywały się tylko zajęcia w ramach praktyki zawodu. Świadectwo wydawane było po trzecim roku. Nauka kończyła się egzaminem czeladniczym w Izbie Rzemieślniczej w K.. W pierwszym roku nauki były dwa dni praktyki, w drugim roku nauki - trzy dni praktyki. Umowa o naukę była podpisywana w Cechu (...) i podpisywał ją ojciec ubezpieczonego i właściciel Cukierni. Według umowy w pierwszym roku nauki przysługiwało wynagrodzenie w wysokości około 260zł. Ubezpieczony faktycznie te pieniądze otrzymywał.

Od 24.04.1978r. do 12.04.1980r. ubezpieczony odbywał zasadniczą służbę wojskową. Pracował cały czas w Cukierni w Ż. zarówno przed wojskiem, jak i po odbyciu służby wojskowej. Przed rozpoczęciem służby wojskowej miał tydzień urlopu wypoczynkowego.

Pod koniec zatrudnienia ubezpieczonego, Cukiernia miała trudności finansowe - brakowało surowców z uwagi na ciężką sytuację gospodarczą w Polsce. Nie było zbytu na towar z Cukierni, nie było z czego produkować. Ubezpieczony zwolnił się. W świadectwie pracy odnotowano, że „stosunek pracy został rozwiązany – wygasł 11 sierpnia 1980r. z powodu braku surowca na własne żądanie pracownika”. Właściciel cukierni wyjechał do Niemiec i tam zmarł.

Ubezpieczony nie wyjaśniał wcześniej treści zapisów w legitymacji ubezpieczeniowej. Nie wiedział, że pracodawca za niektóre okresy jego zatrudnienia nie płacił składek na ubezpieczenie.

(dowód: akta organu rentowego, w tym świadectwo pracy z 27.10.1980r. oraz legitymacja ubezpieczeniowa ubezpieczonego, zeznania świadka R. P. oraz ubezpieczonego złożone na rozprawie 9 sierpnia 2018r., czas nagrania protokołu elektronicznego 00:08:16-00:35:49).

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 184 ust. 1 i 2 w zw. z art. 40 ustawy z dnia 17.12.1998r.

o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U.

z 2018r., poz. 1270) oraz w związku z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8 poz.43 ze zm.) prawo do emerytury przysługuje ubezpieczonemu urodzonemu po dniu 31.12.1948r., który:

- ukończył 60 lat,
- na dzień 1.01.1999r. ma okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 25 lat, w tym co najmniej 15 lat zatrudnienia na kolei, łącznie z okresami równorzędnymi i zaliczalnymi do okresów zatrudnienia na kolei, o których mowa w art. 44-45,
- nie przystąpił do OFE albo złożył wnioski o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w OFE za pośrednictwem ZUS, na dochody budżetu państwa.

Zdaniem Sądu ubezpieczony spełnia warunki do przyznania prawa do świadczenia na podstawie powołanych przepisów, gdyż niewątpliwie posiada na 01.01.1999r., 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych.

Zgodnie z normą art. 6 ust. 2 pkt 3 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych za okresy składkowe uważa się również, przypadające przed dniem 15 listopada 1991 r., okresy zatrudnienia młodocianych na obszarze Państwa Polskiego na warunkach określonych w przepisach obowiązujących przed dniem 1 stycznia 1975r.

W okresie spornym od 1.09.1973r.do 30.09.1973r. ubezpieczony niewątpliwie był uczniem szkoły zawodowej o kierunku cukiernik, gdzie nauka zaczynała się 1 września każdego roku szkolnego i odbywał odpłatną praktykę w Cukierni (...) w Ż.. W tym czasie obowiązywała ustawa z dnia 2 lipca 1958r. o nauce zawodu, przyuczania do określonej pracy i warunkach zatrudniania młodocianych w zakładach pracy oraz o wstępnym stażu pracy (Dz. U. Nr 45, poz. 226 ze zm.) w brzmieniu nadanym przez ustawę z dnia 15 lipca 1961 r. o rozwoju systemu oświaty i wychowania (Dz. U. Nr 32, poz. 160).

W treści art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 2 lipca 1958 r. przyjęto, że młodociani mogli być zatrudniani przez zakłady pracy tylko w celu:

1. nauki zawodu,
2. przyuczenia do określonej pracy,
3. odbycia wstępnego stażu pracy.

Natomiast, na mocy art. 9 ust. 1 tejże ustawy, zakład pracy, przyjmując młodocianego na naukę zawodu, w celu przyuczenia do określonej pracy oraz odbycia wstępnego stażu pracy, był obowiązany zawrzeć z nim na piśmie umowę określającą zawód albo rodzaj pracy, w jakim młodociany będzie szkolony, czas trwania nauki zawodu, przyuczenia do określonej pracy lub wstępnego stażu pracy oraz zasadnicze obowiązki i uprawnienia młodocianego.

W ocenie Sądu przeprowadzone postępowanie dowodowe daje podstawy do przyjęcia, że ubezpieczony w okresie spornym od 01.09.1973r. do 30.09.1973r. był już zatrudniony w Cukierni (...) w Ż.. Za takim przyjęciem przemawia treść legitymacji ubezpieczeniowej ubezpieczonego, z której jednoznacznie wynika, że początek zatrudnienia w Cukierni przypadał na 1 września 1973r. - ubezpieczony był zatrudniony jako uczeń w celu nauki zawodu i taka umowa została zawarta między ojcem ubezpieczonego a właścicielem Cukierni w Ż., co potwierdził też świadek słuchany w niniejszej sprawie oraz ubezpieczony. Zeznaniami tym Sąd dał wiarę, gdyż były przekonujące, spójne i logiczne. Ubezpieczony ukończył szkołę i został czeladnikiem – w takim charakterze był w dalszych latach zatrudniony w Cukierni, w tym w latach spornych od 01.04.1978r. do 23.04.1978r. i od 31.07.1980r. do 11.08.1980r. Z treści legitymacji ubezpieczeniowej wynika też, że koniec zatrudnienia przypadał na 24.04.1978r., co znajduje potwierdzenie w pozostałej dokumentacji, gdyż od 24.04.1978r. do 12.04.1980r. ubezpieczony odbywał zasadniczą służbę wojskową. Trzeci okres sporny został natomiast potwierdzony w świadectwie pracy ubezpieczonego z 27.10.1980r., z którego wynika, że od 1 maja (a zatem po zakończeniu służby wojskowej) do 11 sierpnia 1980r. ubezpieczony był zatrudniony w tej samej Cukierni jako czeladnik, co także zgodnie i przekonująco potwierdził świadek oraz ubezpieczony. Ubezpieczony w okresach spornych faktycznie pracę wykonywał i otrzymywał wynagrodzenie.

Zdaniem Sądu okoliczność podnoszona przez organ rentowy, że pracodawca nie opłacił za ubezpieczonego składek w okresach spornych, nie może skutkować negatywnymi konsekwencjami dla ubezpieczonego, w sytuacji gdy faktycznie był zatrudniony u wymienionego powyżej pracodawcy, wykonywał swoją pracę i otrzymywał za nią wynagrodzenie, co wykazało przeprowadzone postępowanie dowodowe. Fakt nierzetelnego wykonywania obowiązków przez pracodawcę nie może przynosić ujemnych konsekwencji dla ubezpieczonego. Stanowisko takie jest już ugruntowane w orzecznictwie (por. uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 11 maja 1994 r., II UZP 5/94, wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 24 marca 1995 r., II URN 7/95, z dnia 5 kwietnia 1995 r., II UR 3/95, z dnia 23 marca 1999 r., II UKN 535/98, z dnia 14 marca 2006r., I UK 205/05, z dnia 6 kwietnia 2007 r., II UK 185/06, oraz wyroki Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 20 października 2005 r., III AUa 1126/04, LEX nr 175543; w K. z dnia 19 września 2012 r., III AUa 458/12, LEX nr 1220517; we W. z dnia 10 stycznia 2012 r., III AUa 1535/11, LEX nr 1110775 i w G. z dnia 23 sierpnia 2012 r., III AUa 340/12, LEX nr 1217673).

Po zaliczeniu spornych okresów jak wyżej, ubezpieczony na dzień 1 stycznia 1999r. legitymuje się wymaganym 25 – letnim okresem pracy. Zatem spełnia on wszystkie konieczne warunki do przyznania dochodzonego świadczenia.

Zgodnie z treścią przepisu art. 100 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych prawo do świadczeń określonych w ustawie powstaje z dniem spełnienia wszystkich warunków wymaganych do nabycia tego prawa, z zastrzeżeniem ust. 2.

Mając powyższe na uwadze, gdy ubezpieczony spełnił wszystkie warunki prawa do świadczenia, Sąd na podstawie art.477¹⁴ §2 kpc, kierując się uregulowaniami prawnymi powołanymi na wstępie rozważań, zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznał ubezpieczonemu prawo do emerytury poczynając od (...), tj. od ukończenia 60 lat.

SSR del. Renata Stańczak